

Cabanel'in 1863 yılında Champs-Élysées Sarayı'nda sergilenen tablosu, *Venüs'ün Doğuşu*'nda "Beden, bir soyutlamadır." perde açılıyordu önce yine, resim adım adım noktadan çizgiye, çizgiden yüze, yüzeyden tümceye, tümceden bedene, bir anlatının bedenlerine ulaşıyor, sözdizimine, türe, renklere, bağlantı öğelerine, kompozisyon yasalarına adım adım uyuyor, Latince bir cümlenin içinde yer alan isimlerin, sıfatların ve fiillerin sözdiziminin çekimlerine bağlı olması gibi noktalı virgülüyle, öznesiyle, yüklemiyle bir anlatı, bilinen bir anlatı sahneye konuyor; saçlarıyla, hatlarının yuvarlaklığı, etinin beyazlığıyla, suyu yatağı bilen, köpüklere davet eden tanrıçanın, Venüs'ün doğumu oynanıyordu. Deniz kabuklarına soluklarını üflüyordu melekler. Klasik kültürün, klasik aktörlerin aktardığı retorikti bu, *auctores* tanıklık anlamına geliyor, Venüs'ün duygu uyandırmak gibi dramatik bir amacı olan bedeni, resmi dilsel bir bilgiye oturtarak, dilin yasalarına göre tanımlıyordu. Suların içinden fıskıran Aphrodite'in dramıydı resim, tanrıçanın dalgaların içinden doğmasının yarattığı etki, doğuşun efekti, yaratılışın jestiydi. Öyküyü anlatan, etkiyi yaratan, gerilimi arttıran bir alfabeti, temsil edilen figürlerin yarattığı bir biçimbilimi (Venüs'ün yatışı, meleklerin uçuşu, dalgaların kıvrılışı), bir anlambilimi (Venüs'ün ruh durumunu belirten beden hareketleri, bedensel cazi-

In *The Birth of Venus*, Cabanel's painting shown in 1863 at the Champs-Élysées Palace, the curtain "The body is an abstraction." parted once again, the painting arrived, step by step, from the point to the line, from the line to the surface, from the surface to a sentence, from a sentence to the body, the bodies of a narrative, and it complied, step by step, with syntax, genre, colours, connective elements and the rules of composition, like the nouns, adjectives and verbs in a Latin sentence depending on the inflections of syntax, a narrative with its semicolons, subjects and predicates, a known narrative was staged; and the birth of Venus, a goddess with her hair, the rotundity of her lines, the whiteness of her flesh, who recognized the sea as her bed and invited its foam, was played out. Angels breathed into seashells. This was the rhetoric transmitted by classical culture and classical actors, *auctores* meant testimony, Venus's body, which bore the dramatic purpose of evoking sensation was defined according to the rules of language by embedding the painting within linguistic knowledge. The painting was the drama of Aphrodite, erupting out of the waters, the effect of the goddess born from within the waves was the effect of birth, the gesture of creation. It had an alphabet which told the story, created the effect and increased the tension, it had a morphology created by the figures represented (Ve-